

РЕШЕНИЕ

№ 1753

гр. София, 18.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 23.02.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Силвия Димитрова

ЧЛЕНОВЕ: Евгения Баева

Елена Попова

при участието на секретаря Александра Вълкова и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **434** по описа за **2024** година докладвано от съдия Силвия Димитрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. АПК, вр. чл. 63в ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на „ЮББ“ ООД, [населено място], депозирана чрез пълномощника му адв. Д. Х. от САК, против Решение №5324/20.11.2023 г., постановено по АНД №7164/2023 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 110-и състав, с което е потвърдено НП №22-2300148/28.04.2023 г. на Директора на Дирекция “Инспекция по труда” – С.. С последното на дружеството касатор на основание чл.416, ал.5, вр. с чл.415, ал.3 от КТ и в качеството на работодател, е наложена имуществена санкция в размер на 5000 лева, за нарушение на чл.402, ал.2, вр. ал.1, т.2 от КТ.

В жалбата се твърди, че обжалваното решение е неправилно поради нарушение на материалния закон, съществено нарушение на процесуалните правила и явна несправедливост на наложеното наказание. Излагат се съображения, че с оставянето без уважение на направеното пред СРС доказателствено искане за назначаване на съдебно-графологична експертиза, която да даде заключение дали автор на подписа, положен в частта „Разписка за връчване на поканата“ в документ Покана (по чл.40, ал.2 ЗАНН) за съставяне на АУАН от 16.02.2023 г. е управителя И. Г. К. е ограничено правото на защита на жалбоподателя и е осуетено пълното изясняване на делото и разкриването на обективната истина. Според касатора СРС не е отчетел допуснатите в хода на АНП съществени процесуални нарушения на разпоредбите на

чл.40, ал.1 и ал.2 ЗАНН, както и на чл.416, ал.3 КТ, които са съществени, доколкото нарушават правото на защита и не могат да бъдат санирани по реда на чл.53, ал.2 ЗАНН. В тази връзка за неправилен се счита и изводът на СРС, че АУАН е надлежно връчен по реда на чл.416, ал.3 КТ на 28.03.2023 г. Излагат се и съображения за несъответствие на размера на наложената санкция със степента на обществена опасност на нарушението и на нарушителя, на смекчаващите и отегчаващи отговорността обстоятелства и на целите на административното наказание, което я прави явно несправедлива. Иска се отмяна на решението и постановяване на друго, с което наказателното постановление да бъде отменено, а при условията на евентуалност – делото да бъде върнато за ново разглеждане от друг състав. Претендират се направените разноски.

Ответникът Дирекция “Инспекция по труда“ – С., чрез процесуалния си представител старши юрисконсулт С. С. в с.з. оспорва касационната жалба. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на претендираните от касатора разноски.

Участващият в касационното производство прокурор от СГП дава заключение за неоснователност на жалбата.

В настоящото производство не са представени нови писмени доказателства за установяване на касационните основания.

Административен съд София - град, в качеството си на касационна инстанция, като взе предвид наведените в жалбата доводи и като съобрази разпоредбата на чл.218 АПК, приема следното:

Касационната жалба е подадена от надлежна страна в законоустановения срок против валиден и допустим съдебен акт, подлежащ на касационна проверка, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, същата е и **ОСНОВАТЕЛНА**.

Предмет на съдебен контрол в производството пред СРС е било НП №22-2300148/28.04.2023 г. на Директора на Дирекция “Инспекция по труда“ – С., с което на дружеството касатор на основание чл.416, ал.5, вр. с чл.415, ал.3 от КТ и в качеството на работодател, е наложена имуществена санкция в размер на 5000 лева, за нарушение на чл.402, ал.2, вр. ал.1, т.2 от КТ. Дружеството е санкционирано за това, че в качеството на работодател с непредставяне на изисканите с Призовки от 06.03.2023 г. и 16.03.2023 г. документи, не е оказало съдействие на контролния орган от инспекцията по труда да изпълни служебните си задължения.

С обжалваното в настоящото производство Решение №5324/20.11.2023 г., постановено по АНД №7164/2023 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 110-и състав е потвърдено НП. Приета е за установена описаната в АУАН и НП фактическа обстановка. Прието е, че с оглед осъществяване на законовите си правомощия, свързани с контрол по спазване на трудовото законодателство, контролните органи изпратили призовка до дружеството-жалбоподател, в качеството му на работодател, за явяване в ДИТ-С. на 10.03.2023 г. в 14:00 часа и представяне на посочените в призовката документи. Тъй като никой не се явил, длъжностни лица при ДИТ-С. посетили адреса по седалище и управление на „ЮББ“ ООД, находящ се в [населено място], район „С.“, ул.Т.С.Р.“ №157А, ет.1, където лично на управителя на дружеството и срещу негов подпис, връчили втора призовка за явяване лично или чрез упълномощен представител, на 20.03.2023 г. в 14:00 часа в ДИТ-С., за представяне на вече изисканите с първата призовка документи. На същата дата лично на управителя

на „ЮББ“ ООД - И. Г. К., срещу подпис, била връчена покана на основание чл.40, ал.2 от ЗАНН, за явяване в ДИТ-С. на 21.03.2023 г., в 10:00 часа, относно съставяне на АУАН за нарушение на чл.402, ал.2, във вр. с чл.402, ал.1, т.2 КТ. На 20.03.2023 г., жалбоподателят изпратил на служебната електронна поща на ДИТ-С. незаверени копия само на част от изисканите документи, входирани в информационната система на ИА „ГИТ“ с вх.№23026464/21.03.2023 г.

Контролните органи съставили Протокол за извършена проверка №ПР2307842/21.03.2023 г., в който описали направените констатации в хода на извършената проверка в периода от 06.03.2023 г. до 21.03.2023 г., както и констатираното нарушение на чл.402, ал.2, във вр. с ал.1, т.2 от КТ, изразяващо се в неказване на съдействие от страна на работодателя на контролния орган от Инспекция по труда, да изпълни служебните си задължения. Контролните органи уведомили лично управителя на дружеството чрез проведен телефонен разговор на 22.03.2023 г., за така съставения протокол, за неговото съдържание и че може в 7-дневен срок от уведомяването, считано от 23.03.2023 г., да се яви в ДИТ-С. и да получи екземпляр от същия, в противен случай протоколът ще се счита връчен с изтичане на указания срок. За извършеното устно уведомяване, контролните органи съставили Протокол за устно уведомяване на основание чл.18а, ал.7 от КТ. На посочената дата и в указания срок, не се явили нито управителя на дружеството, нито изпратен от него упълномощен представител, поради което съставеният протокол останал неподписан от работодателя.

Въз основа на така направените констатации в хода на извършената проверка компетентно длъжностно лице - инспектор при ДИТ-С., в присъствието на двама свидетели, присъствали при съставяне на акта /също длъжностни лица в ДИТ-С./, съставила в отсъствие на нарушителя, на основание чл.40, ал.2 от ЗАНН, АУАН №22-2300148 на 21.03.2023 г., против „ЮББ“ ООД, в качеството му на работодател, за това, че на 21.03.2023 г., с непредставяне на документите, изисквани с Призовки от 06.03.2023 г. и 16.03.2023 г. не оказал съдействие на контролния орган от Инспекцията по труда да изпълни служебните си задължения, с което е нарушил разпоредбата на чл.402, ал.2, във вр. с ал.1, т.2 от КТ. Актосъставителят посочил като дата на извършване и установяване на нарушението - на 21.03.2023 г., а като място - в ДИТ-С..

СРС е приел, че АУАН е надлежно връчен на жалбоподателя по реда на чл.41б, ал.3 от КТ - на 28.03.2023 г., на адреса по седалище и управление на дружеството, срещу подпис на упълномощено лице, с отбелязано качество върху обратната разписка - служител. Въпреки надлежното връчване на АУАН, жалбоподателят не се възползвал от правото си по чл.44, ал.1 от ЗАНН и не представил писмени възражение пред АНО в законоустановения 7-дневен срок, считано от датата на връчването - 28.03.2023 г. последвало издаване на процесното НП.

От правна страна въззивният съд е приел, че АУАН и НП са издадени от материално и териториално компетентни органи, като не констатирал допуснати в хода на административнонаказателното производство съществени нарушения на процесуалните правила, които да са довели до ограничаване правото на защита на наказаното лице. Прието е, че изложената в АУАН и НП фактическа обстановка безспорно се установява от всички събрани по делото доказателства - писмени и гласни, поради което отговорността на дружеството правилно е ангажирана на основание чл.415, ал.3 от КТ за извършено от него нарушение на трудовото

законодателство, осъществяващо признаците от състава на административно нарушение по чл.402, ал.2, във вр. с ал.1, т.2 от КТ. СРС е приел, че са спазени императивните изисквания, както за съставяне на АУАН при условията на чл.40, ал.2 от ЗАНН, доколкото след надлежно връчена покана на 16.03.2023 г., в ДИТ- С. не се е явил нито управителя на дружеството, нито упълномощен от него представител, за съставяне на АУАН. Приложената по делото обратна разписка с отразена констатация, че АУАН е връчен на служител на дружеството, след изпращането му по пощата с препоръчано писмо с обратна разписка именно на адреса по седалище и управление на дружеството, безспорно установяват и обстоятелството на неговото надлежно връчване по реда на чл.416, ал.3 от КТ.

СРС е разгледал възраженията на жалбоподателя за допуснати съществени процесуални нарушения и е приел същите за неоснователни. Мотивирал се е, че юридическите лица имат задължение да упълномощят лице, което да приема пощенски пратки и колети, изпратени до адреса по седалище и управление, при което препоръчаното писмо с обратна разписка, съдържащо съставения АУАН, следва да се счита получено от служител на дружеството, независимо, че към този момент жалбоподателят не е имал наети лица по трудови правоотношения. Счел е, че с неизпълнението и на това задължение от дружеството-жалбоподател, което е вътрешен организационен въпрос, последното се опитва да черпи права от свое недобросъвестно поведение. Що се отнася до оспорения от жалбоподателя положен подпис за управител върху призовка - втора по чл.45, ал.1 от АПК и покана по чл.40, ал.2 от ЗАНН, съдът не е намерил никаква видима разлика с този, положен за управител и на първата връчена призовка по чл.45, ал.1 от АПК, поради което е приел, че очевидно и с това възражение се цели избягване на административнонаказателната отговорност за извършеното нарушение.

Въззивният съд е приел, че правилно е приложен и материалния закон. С поведението си, жалбоподателят е възпрепятствал контролните органи да изпълнят служебните си задължения, съответно е нарушил и вмененото му от закона задължение да оказва съдействие на контролния орган по спазване на трудовото законодателство по чл.402, ал.2 от КТ. СРС е приел, че правилно е приложена санкционната норма и правилно е определен размера на наложената санкция. Извършена е и преценка за маловажност на нарушението, като мотивирано е прието защо същото не попада в хипотезата на чл.28 ЗАНН. При тези мотиви НП е потвърдено.

Настоящият касационен състав счита за основателни доводите на касатора за допуснато в хода на съдебното производство съществено нарушение, изразяващо се в оставянето без уважение на направеното пред СРС доказателствено искане за назначаване на съдебно-графологична експертиза, която да даде заключение дали автор на подписа, положен в частта „Разписка за връчване на поканата“ в документ Покана (по чл.40, ал.2 ЗАНН) за съставяне на АУАН от 16.02.2023 г. е управителя И. Г. К.. Видно от протоколите от проведени открити съдебни заседания това доказателствено искане е направено своевременно, а фактите, които се цели да бъдат установени са относими към предмета на спора. Следователно недопускането му е ограничило правото на защита на жалбоподателя и е осуетено пълното изясняване на делото и разкриването на обективната истина. Установяването на факта дали управителя на дружеството е бил надлежно поканен за съставяне на АУАН е от съществено значение за преценка спазването на разпоредбата на чл.40, ал.2 ЗАНН. Само при надлежно връчена покана актосъставителят разполага с правомощието да

състави АУАН в отсъствие на нарушителя. А за да се приеме, че поканата е връчена надлежно, следва да е безспорно, че именно лицето, до което е отправена, е удостоверило с подписа си нейното получаване. След като подписа върху поканата е оспорен от пълномощника на управителя на дружеството, съдът е бил длъжен да назначи исканата експертиза, с която да установи дали подписа е положен от него. Експертизата е била необходима за установяване на този факт, защото съдът не разполага със специални знания в тази насока. Само нещо лице – графолог може да направи извод за това. Съдът не може да се позовава на липсата на видима разлика на оспорения подпис с този, положен за управител на други приложения към преписката документи и да извежда извод, че очевидно и с това възражение се цели избягване на административнонаказателната отговорност за извършеното нарушение. Предвид това настоящият съдебен състав приема, че процесното решение е постановено при непълно изясняване на всички обстоятелства по случая, необходими за разкриване на обективната истина.

Освен това настоящият състав на касационната инстанция не споделя установената от районния съд фактическа обстановка и изведените въз основа на нея правни изводи, че при съставяне на АУАН и издаване на НП не са допуснати процесуални нарушения от категорията на съществените, които да водят до отмяна на атакуваното НП.

Не се споделят изводите на въззивния съд за надлежно връчване на съставения АУАН. В случая е установено нарушение на трудовото законодателство, при което редът за връчване на АУАН е регламентиран в чл. 416, ал. 3 КТ. Тази разпоредба се явява специална по отношение на уредбата в ЗАНН. С разпоредбата на чл.416, ал.3 КТ е разписано, че АУАН се връчва на нарушителя лично срещу подпис, а при невъзможност да му се връчи - се изпраща по пощата с препоръчано писмо с обратна разписка, като ако лицето не бъде намерено на адреса на управление, на постоянния му адрес или по месторабота, връчването се извършва чрез поставяне на съобщение за съставянето на акта, подлежащ на връчване, на таблото за обявления и в интернет страницата на съответния орган по чл. 399, чл. 400 и чл. 401 КТ. Специалният ред за връчване на АУАН по чл.416, ал.3 КТ предполага връчване по пощата с препоръчано писмо с обратна разписка само и единствено при невъзможност за лично връчване на нарушителя срещу подпис.

Разпоредбата от специалния закон следва да се тълкува през призмата на основния принцип/правило, че актосъставителят следва да осигури предявяване на АУАН лично на нарушителя, независимо дали актът е съставен в присъствието или в отсъствието на нарушителя. Така е и в разпоредбата на чл.43, ал.4 от ЗАНН, която действително се явява общ закон, неприложим в случая, но изисква предявяване и подписване на съставен АУАН и в отсъствието на нарушителя. В този смисъл основателни са доводите на касатора, че в случая липсват данни управителя на дружеството да е бил търсен лично на адреса на управление на дружеството и едва след това да е пристъпено към процедурата по чл.416, ал.3 КТ - по пощата с препоръчано писмо с обратна разписка. Следователно изричното предявяване на акта на нарушителя не е осигурено.

Предвид това съдът приема, че при връчване на АУАН е допуснато нарушение на процесуалните правила, тъй като преди да изпрати АУАН по пощата, актосъставителят не е потърсил лично управителя на дружеството за неговото връчване. Това нарушение в случая е от категорията на съществените, обуславящи отмяна на НП. Същото е довело до ограничаване на процесуални права на

дружеството по смисъла на чл. 348, ал. 3, т. 1 вр. чл. 355 НПК.

Следва да се посочи, че дори да бяха налице предпоставките за изпращане на АУАН с препоръчано писмо, то отново би било налице нередовно връчване, тъй като същото е получено от посочено лице, описано като служител на дружеството, а събраните в хода на съдебното производство доказателства установяват, че към тази дата дружеството не е имало служители. Така установеният факт неправилно е преценен от въззивния съд като неизпълнение на задължението от страна на дружеството да оправомощи служител, който да получава кореспонденцията му. След като безспорно е установено, че дружеството няма служители, няма как това задължение да бъде изпълнено. Следователно, само получаването на кореспонденцията от неговия управител би се преценила като надлежно получена. В случая писмото, съдържащо АУАН е получено от лице, което няма качеството на служител на дружеството, и няма данни изрично да е упълномощавано да получава кореспонденцията му. Предвид това не може да се приеме, че АУАН е надлежно връчен на нарушителя и в тази хипотеза.

Предвид изложеното настоящият съдебен състав приема, че не е спазена процедурата по връчване на АУАН на нарушителя, уредена в чл.416, ал.3 от КТ. Неизпълнението на процедурата по изпращането на АУАН за предявяване и подписване от нарушителя винаги представлява съществено процесуално нарушение, доколкото липсват гаранции, че нарушителят се е запознал с АУАН, лишен е от възможност да възрази срещу него още при предявяването му и в 3-дневен срок съгласно чл.44, ал.1 от ЗАНН. Това категорично представлява съществено процесуално нарушение, тъй като нарушава правото на защита на санкционираното лице, не може да бъде saniрано на последващ етап от процеса и е самостоятелно основание за отмяна на НП. Като въззивна инстанция по същество районният съд има задължение да провери законосъобразността на НП на всички основания служебно, като извърши преценка относно неговата обосновааност, съответствие с материалния закон и спазване на процесуалните правила при издаването му. В настоящия случай съдът е следвало да констатира нарушението на процедурата по връчване на АУАН, да формира извод за наличие на допуснато съществено процесуално нарушение в административнонаказателния процес поради накърняване правото на защита на санкционираното лице и да отмени НП на това основание, тъй като порокът не може да бъде saniран на следваща фаза - при издаване на НП или при обжалването му. Като не е сторил това, СРС е постановил неправилно решение, което и на това основание следва да бъде отменено. Следва да се отмени и потвърденото с него НП.

При този изход на спора основателно се явява своевременно направеното от процесуалния представител на оспорващото дружество искане за присъждане на разноски за настоящата инстанция. Касаторът е представляван от адвокат, на когото, видно от представените доказателства е заплатено адвокатско възнаграждение в размер на 960 лева. Така заплатеното адвокатско възнаграждение е в минимално предвидения размер, съгласно чл.18, ал.2, вр. чл.7, ал.2, т.2 от Наредба №1 за минималните размери на адвокатските възнаграждения и §2а от ДР на същата, поради което възражението за

неговата прекомерност от страна на процесуалния представител на ответника се явява неоснователно. Предвид това ЮЛ, чийто орган е издал процесното НП, а именно ИА „Главна инспекция по труда“ , следва да бъде осъждено да заплати на касатора деловодни разноски за адвокатска защита в размер на 960 лева.

Водим от гореизложеното и на основание чл. 221, ал.2 АПК, вр. чл.63в ЗАНН Административен съд София-град, XXI касационен състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение №5324/20.11.2023 г., постановено по АНД №7164/2023 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 110-и състав и вместо него постановява:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление №22-2300148/28.04.2023 г. на Директора на Дирекция “Инспекция по труда” – С., с което на „ЮББ“ ООД, [населено място] на основание чл.416, ал.5, вр. с чл.415, ал.3 от КТ и в качеството на работодател, е наложена имуществена санкция в размер на 5000 лева, за нарушение на чл.402, ал.2, вр. ал.1, т.2 от КТ.

ОСЪЖДА ИА „Главна инспекция по труда“ да заплати на „ЮББ“ ООД, [населено място] деловодни разноски в размер на 960 /деветстотин и шестдесет/ лева.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.